

1 ŽIVOT NA FARMĚ

Steve nikdy neriskoval. Žil si poklidně na své farmě, kde pěstoval pšenici, mrkev, brambory, dýně a choval čuníky. Odpoledne většinou strávil povídáním s kovářem Eliotem nebo knihovnicí Avery, kteří žili v nedaleké vesnici. Tam také měnil pšenici a uhlí za smaragdy.

Získanými smaragdy si postupně zdobil stěny svého domova. Jednoho rána se rozhodl zamířit do města a vyměnit přebytečné smaragdy za železo. Chtěl si vyrobit zbroj. Třebaže neměl v plánu ji použít, byl obezřetný – věděl, že by se mu mohla někdy hodit. A také rád vyráběl nejrůznější věci.

Eliot byl zrovna ve svém obchůdku, když Steve dorazil, a zeptal se příchozího: „Ahoj Steve, zase pro smaragdy?“

„Ne,“ vytáhl Steve svoje smaragdy. „Mám jich zbytečně moc, chtěl bych je vyměnit za železné ingoty.“

„K čemu potřebuješ železo?“ zeptal se Eliot a vyskládal několik ingotů na pult. „Stavíš dalšího Golema? Bylo to od tebe pěkné gesto postavit jednoho pro vesnici.“

„Díky. Chci si vyrobit železnou zbroj,“ odpověděl Steve.

„Chystáš se na nějakou dobrodružnou výpravu?“ nevěřil Eliot svým uším. Steve byl tím posledním, od koho by očekával, že si začne vyrábět zbroj nebo se vydá za nějakým dobrodružstvím.

„Doufám, že to nebude potřeba,“ odpověděl Steve, „jen mi to přišlo jako dobrý nápad, mít jednu doma. Pro všechny případy.“

„Užij si výrobu,“ předal mu Eliot železné ingoty.

Cestou zpět na farmu narazil Steve na knihovnici Avery. „Měl by ses zase stavit v knihovně, Steve. Máme spoustu nových knih.“

„Dnes ne,“ odvětil. „Budu si vyrábět zbroj.“

„To je něco!“ zvolala Avery. „Plánuješ nějaké dobrodružství?“

„Vždyť mě znáš,“ poznamenal Steve. „Rád bych se vyhnul všem problémům a zůstal co nejblíž svému domovu.“

„Dobrodružství se neplánuje, to se většinou prostě stane,“ dodala Avery, která přečetla snad každou dobrodružnou knihu v knihovně. Příběhy tohoto typu prostě milovala.

„Máš pravdu,“ usmál se na ni Steve. „Přesto bych chtěl mít doma zbroj a o dobrodružství si můžu číst v knihách.“

Ze železa si doma vytvořil zbroj. Zkusil si ji a prošel se v ní po domě. „Musím vypadat jako nějaký válečník,“ pomyslel

si. Potom ji uklidil a vyrazil na krátkou procházku ještě před soumrakem. Steve nikdy nic nepodnikal v noci, věděl, že to je přesně ten čas, kdy by ho mohli napadnout plížilové.

Po chvíli chůze dorazil k oceánu. Zadíval se na to obrovské množství vody a přemýšlel, jaké země se asi rozprostírají na druhé straně. Nikdy však nenastoupil na loď, aby to zjistil.

Kdyby měl Steve vyprávět dobrodružný příběh, určitě by byl o tom, jak zkrotil ocelota. Ztracen v rozsáhlé, neprozkoumané džungli, obklopen hustými keři hluboko v neprostupném pralese spatřil zvíře pádící kolem něj k přerostlému trsu trávy. Jak tempo zvířete pomalu zvolňovalo, mohl rozpoznat jeho žlutou srst posetou černými a hnědými skvrnami. Byl to divoký ocelot.

Zelené oči ocelota pronikavě zíraly na Steva. Jeho srdce se skoro zastavilo napětí. Chtěl tuhle divokou šelmu zkrotit. Nabídl jí syrové ryby, po kterých hladový ocelot ihned skočil. S každým soustem se divoký ocelot měnil v krotké zvíře. Jeho srst postupně nabírala zrzavou barvu, až se z ocelota stala krotká, mourovatá kočka. Jeho ocas se smrsknul, což značilo, že už se vůbec nejedná o divokou šelmu. Steve jí dal jméno Snuggles. Byl by asi první, kdo by přiznal, že se se Snugglesem

cítí na farmě bezpečněji. Jak totiž všichni ví, plížilové se ocelotů bojí. A Steve se bál plížilů.

Steve věděl, že když jste opatrní, vyhnete se všem plížilům, kostlivcům, pavoukům, rybenkám, zombiím a dalším nepřátelským mobům, jejichž jediným cílem je na vás zaútočit. Ve skutečnosti pomohl Steve zabezpečit vesnici před útokem zombií. Postavil hradbu kolem celé vesnice a roz místil louče podél hlavní ulice tak, aby bylo veškeré území uvnitř opevnění dokonale osvětleno ve dne i v noci. Tak si mohl být jist, že zombie vesnici nenapadnou. Jak kovář Eliot zmínil, postavil Steve také Golema na ochranu. Postavil železné bloky a dýni na zem a sledoval, jak se drsné a mocné monstrum zvedá na nohy. Když Steve viděl, jak se tohle monstrum pomalu sune do vesnice, byl si zcela jist, že ochrání jeho i jeho vesnické přátele před zombiem a dalšími moby.

Když zrovna nehájil svůj domov před predátory, trávil Steve čas výrobou uhlí ze dřeva. Uhlí měnil s Eliotem za krumpáče, jimiž mohl dolovat. Pšenici měnil s Johnem, farmářem z vesnice, za sušenky. Když narazil na zlato, obvykle jej vyměnil s Avery za knihy. Díky farmě a vesničanům měl vše, co by jen mohl potřebovat, a bezpečné místo, kde mohl ulehnut